

Balady

1. [Domů](#)

2. [Zelený ráj](#)

3. [Mlha nad Kanálem](#)

4. [Královna z Dundrum Bay](#)

5. [Trh ve Scarborough](#)

6. [Sally Gray](#)

7. [Cizinec](#)

8. [Raglan Road](#)

9. [Rukávy](#)

10. [Indiana](#)

11. [Cestou z hospody](#)

12. [Jennifer Lady](#)

🎵 **Domů** (orig. je v Ddur)

1. Spomí^G nám si^D na náš^G dům
C cítim^G vůni^D dřevěných^G plotů
od zelených^D pahor^{Emi} ků
Ami naši táhnou^C proti skotům^{D,G,D}
2. Už jsem skoro uměl číst, když mi tátu hlína vzala,
dodneška si nejsem jist, jestli o něj stála.
3. Jednou když jsem na práh šláp,
stál tam kočár v stínu stromů,
v síni s mámou cizí chlap a já musel z domu.
4. Na cestu mi vítr vál, otčim v sadě stromky sázel,
farář, co mně biřmoval, ten mně vyprovázel.
5. Za lodí vlá vtačí křik, malý kluci prkna drhnou,
jaký pak jsem námořník, když mi oči vlnou.
6. Svobodu si národ přál, Mexikem se vojna valí,
já jim k tomu bubnoval, a tak mi metál dali.
medzihra ^{Emi, C, Emi, C, D}
7. Zlaťáku mám dneska dost, velký dům a pole k tomu,
taky syna pro radost, ale já chci domů.
8. Nevyrost jsem pro livrej, nemám boty z hadích kůží,
ukážou mi orchidej, já chci planou růži. *medzihra*
9. Pořád myslím na náš dům, cítim vůni dřevěných plotů,
prý se naši vracejí z války proti Skotům.
10. Nikdy už se nevrátím, dětské sny mně z očí mizí,
pro ty doma, to já vím, pro ty bych byl cizí. *medzihra*

♪ **Zelený ráj** (orig. je v Gdur)
(spievam s kapom 3)

1. Tady jsem ^Gžil, zde jsem znal každou ^Cvís^Dku
a ze všech ^Gsil stavěl své hrady ^Cz pís^Dku.

Ⓜ To je ^Gmá rodná zem, skromná víla z mořských ^Cpěn
a ^Dskal, láska ^Gmá.

2. Mám rád ten kraj, kde voní keltská sláva,
zelený ráj, tam kde pršet nepřestává.

Ⓜ To je má rodná zem...

Posle^C dní zvon když ^Dzní, ovčí sýr zajím ^Gchlebem,
a dudy ^Ckvílí, a dudy ^{Em}kvílí pod nedělním ^Dnebem.

medzihra + To je ...

3. Když končí den, utichne zpěv a výskot,
usíná zem a její dech je tak blízko.

To je ^Gmá rodná zem a já do ucha jí ^Cšeptám:

Jen ^Dspi, má ^Glásko + *medzihra*

[Balady](#)

♪ *Mlha nad Kanálem* (orig. je v Ddur)

1. Od ^GDo ^{Hmi}veru ^{Emi}dál tři ^Cjezdci spěcha ^Djí
a ^Gví ^{Hmi}tr ^{Emi}vzdouvá jejich ^Cpláš ^Dtě, ^{D9}
tmou ^{Hmi}půlno ^{Emi}ční se dýky blýskají
a svítí bělma plná záště. ^{D9}
Ti ^{Ami}míří ^Dpřímo ^Gpod londýn ^{Emi}skou zěď,
^{Emi}ach, Bože ^{Ami}můj, co ^Dbude s králem? ^{G,D}
Kdo ^{Ami}z vás si ^Dtroufne ^Ghádat odpo ^{Emi}věď?
Tu ^Gzná ^{Hmi}jen ^{Emi}mlha nad Ka ^Cná ^Dlem. ^{Ami, D}
2. Ó králi, králi, Řím ti vědět dal, že málo věnuješ se vládě,
že místo abys zemi panoval, jsi s církví kruté pŕtky sváděl.
Což království tě nezajímá dost a žít chceš v strachu neustálém?
O sílu svou se bojí vznešenost, když houstne mlha nad Kanálem.
3. Když ráno v Toweru kat potřetí řal, tři trůny ztratili své pány,
nevzdá se cíle cizí kardinál, dál spřádat bude svoje plány.
Dnes díky strážím nezachvěl se trůn, dnes věrní ubránili krále,
však v příštích dnech se znovu zjeví člun
v té bíle mlze nad Kanálem. + 1.

[Balady](#)

♪ *Královna z Dundrum Bay*

(orig. je v Ddur)

(spievam s kapom 2)

1. ^GKdo ji ^{Ami}prvně zřel, ten k ní ^Czaho ^Gřel

možná ^Cobdivem, ^{Ami}možná ^Gvíc.

Její ^{Ami}ladný krok, její ^Goblý ^{DG}bok,

^Cnejhezčí ^(Emi)ze všech krasa ^{Ami}víc.

/:Já šel ^Cna statek, hned si ^Go ní řek',

tu chci ^Cmít, pane, ^{Ami}tu mi ^Gdej,

divný ^{Ami}jméno má, každý ^Cz nás jí ^Gzná

jako ^CKrálovnu z Dundrum ^{Ami}Bay:/

2.Bože rozmilý, my si užili, brzo nás v kraji každý znal,
jenže po pár dnech se jí zrychlil decha já doktora zavolal.

/:Dlho stonala, než mi skonala, lehkou hlínu jí, Pán Bůh, dej,
vždyť to nebyla jenom kobyla, ale Královná z Dundrum Bay:/

3.Letos na jaře, potkám koňáře, vede klyšničku jako sen,
zas ten ladný krok, zas ten oblý bok
a já stál jako přimrazen.

/Až mi v sobotu dají vejplatu, zeptám se, zda je na prodej,
a pak budu pít na to, že smím mít
zase Královnu z Dundrum Bay./4x

[Balady](#)

♪ **Trh ve Scarborough** (orig. je v Dmol)
medzihra

Ami Příteli, máš do *G* Scarborough *Ami* jít,
C dobře *Ami* vím, že *C* půj^{*D*}deš tam *Ami* rád,
tam dívku *C* najdi na Market *G* Street,
Ami co chtěla *D* dřív *F* mou *G* že *Ami* nou *G* se *Ami* stát.

**Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít, za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit, bude-li chtít mou ženou se stát.**

**Až přijde máj a zavoní zem, šátek v písku přikaž ji prát
a ždímat v kvítku jabloňovém, bude-li chtít mou ženou se stát.**

**Z vrkočů svých ať uplete člun, v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem pak ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát. *medzihra***

**Kde útes pní nad přívaly vln, zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípový trn, budeš-li chtít mým mužem se stát.**

**Osej ten sad a slzou jej skrop, chod' těm růžím na loutnu hrát.
Až začnou kvést, tak srpů se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát. *medzihra***

**Z trní si lůžko zhotovit dej, druhé z růží pro mně nech stlát.
Jen pýchy své a Boha se ptej, proč nechci víc tvou ženou se stát.**

[Balady](#)

♪ **Sally Gray** (orig. je v Emol)
(spievam s kapom 2)

1. *Ami* Pojd'te, lidi, poslou^G chejte, *Ami* pojd'te, lidi, ke mně ^Gblíž,
Ami já vám povím historii ^Fo tom, že je ^Gs láskou *Ami* kříž.
2. Žil jest v Yorku jeden párek, jeden párek blaženej,
mladej pán byl Wiliam Taylor a slečinka Sally Gray.
3. On byl jinoch tuze švarnej, ona zas jak z růže květ,
no a tak se měli rádi, celičkej jim patřil svět. *medzihra*
4. Jenže po tý pěkný Sally začal koukat jeden pán,
Wiliam byl mu trnem v oku, tak byl k vojsku povolán.
5. V krátkým čase rozkřiklo se,
kdo v tom skutku prsty měl,
ale to už milej Taylor s granátnickým plukem šel.
6. Jeho milá nezoufala, že má život zmařenej,
kdo si myslí, že to vzdala, ten zná málo Sally Gray. *medzihra*
7. Sally vlasy zkrátila si, prstýnek si schovala,
v kalhotech a režný blůze zverbovat se nechala.
8. Cvičili ji levá - pravá, šturmem běhat blíž a dál,
prstýnek ji přitom vypad, zrovna u ní seržant stál.
9. Ty přec nejsi žádněj vojín, ty si holka z růže květ,
ještě bys tu došla škody, zejtra půjdeš k mámě zpět. *medzihra*
10. Já tu hledám bratra svého, nikde ho tu nevidím,
Wiliam Taylor jméno jeho, to je vše, co o něm vím.
11. Jestli ty jsi sestra jeho mám pro tebe smutnou zvěst,
sám si nožem život zkrátil, sedm dnů už mrtev jest.
12. Dívka v mžiku bodák tasí, bodák dvakrát broušenej,
vlastní srdce probodla si, tak skončila Sally Gray.

♫ **Cizinec** (orig. je v Ddur)

1. ^DZa vesnicí ^{Hmi}stával, tam kde ^Gdobytek se ^Apás,
nikdy s nikým ^{F#}nemluvil, nikdo ^{Hmi}neznal jeho hlas,
vždy ^Gzůstal jenom ^{A7}na chvíli a ^Ddůstojnou měl ^{Hmi}tvář,
často ^Gjen tak prošel ^Apolem jako ^{F#7}dobrá hospo ^{Hmi}dář
a ^Gnikdo neví, ^Aodkud se tu ^Dvzal.

Ⓜ: ^AByla vám to záhadná ^Dvěc,
že ^Gkdykoliv se ^Aobjevil ten ^Ddivný cizinec, ^{Hmi}
^{A7}jako by nám ^Atím chtěl něco ^Dříct.

2. Když viděli ho poprvé, držel v rukou meč a štít,
prý za blázna ho měli, ale nechali ho být
a do týdne se vojna zvedla, bůhví proč a zač,
jen rychle prošla krajem, v patách za ní křik a pláč
a nikdo neví, kde se ten muž vzal.

3. Když jednou přišlo sucho, nejhorší za sto let,
on objevil se znova, prošel ke studni a zpět,
pak se v noci spustil liják, blesky byly tam a sem
a přitom hvězdy zářily na nebi bezmračném
a nikdo neví, kde se ten déšť vzal.

4. Už dávno se tu neválcí a úrody je dost,
čas na práci i na lásku a důvod pro vděčnost,
to cizinec když před léty se zjevil naposled,
prý na tváři měl úsměv a v ruce bílý květ,
a pak už víckrát nevrátil se zpět.

5. Když mně to děda vyprávěl, tak zrovna kvetl vřes,
a já si vzpomněl na dětství, vidím to jako dnes,
jako kluk jsem potkal lovce, nesl přes rameno síť,
pak i já svou první rybu chyt.

6. A pak jsem jednou za bratrem až do Dublinu jel,
já na nedělní mši s ním tehdy do kostela šel.
Tam na zdi visel obraz, měl už oprýskaný rám,
ten muž co se z něj díval, to byl svatý Patrik sám,
a já najednou věděl, že ho znám.
medzihra A já najednou věděl, že ho znám.

[Balady](#)

♪ **Raglan Road** (orig. je v Cdur)

Ó, ^CRaglan ^{cmaj7}Road, moje ^CRaglan ^FRoad,

prašná ^{Ami}cesto mých ^Gdětských ^{C4sus}let.

Ó, ^FRaglan Road, stačí ^{Emi}jen ^{Ami}vzpomenout a

^Cv myšlenkách se vrátím ^{Dmi7}zpět. ^G

Tam na ^Fhousle vždycky ^{Emi}žebrák ^{Ami}hrál,

já ^Cnemoh oči odtrh ^{Dmi7}nout, ^G

když jsem ^Ckolem ^{cmaj7}něj do ^Cškoly chodí ^Fval,

po té ^{Ami}báječné ^GRaglan ^{C4sus}Road.

Ó, Raglan Road, moje Raglan Road, tys mně hlídala dál a dál.

Já se nebál svou dívku obejmout, když jsem na tobě pevně stál.

Pak jsem jí za pár let od oltáře ved,

láskou zpitý, zpitý, zpitý mladý bloud.

A kde nám jinde mohli zvony vyzvánět, nežli na staré Raglan Road.

medzihra

Ó, Raglan Road, moje Raglan Road,

tys byla svědkem mých mužných let.

K tobě jsem si chodíval oddychnout a u sklínky posedět.

Když pak mou ženu k sobě sám Pán Bůh chtěl

osudu nejde, nejde uniknout,

zdobený vůz mi jí pomalu odvážel po naší známé Raglan Road.

Mládí odvál čas, suché klouby mám a jen stěží se můžu hnout,

ale přiznávám se, že občas chodívám, pozdravit svou Raglan Road.

Žebrák dávno je pryč, já však dobře vím,

že nesmí zmlknout tenhle kout,

vezmu housle a sám se tam postavím, ať zpívá zas Raglan Road.

medzihra

[Balady](#)

 Rukávy (orig. je v Emi)
(spievam s kapom 2)

1. ^{Ami}Lásko ^Ctajená, ^Glásko ^{Emi}bez jména

^Fden co ^{Dmi}den kradeš ^Espánek ^{E7}můj.

^{Ami}Dlouho ^Cvím, že tě ^Gráda ^{Emi}mám,

ale ^{Ami}touhu svou ^{E7}před tebou ^{Ami}skrývám.

^CVím, vím, že jsem ^Gtroufalá, pane ^{Ami}vysněný,

^Fpane ^{E7}vzdálený,

^Cvím, vím, že jsem ^Gtroufalá, ale ^{Ami}přísahám,

^{E7}že se mi ^{Ami}lí ^{Ami}bíš.

2. Dívko nesmělá, proč bys nechtěla zítra se mnou si schůzku dát?

V lesním zákoutí ústa ztichnou ti, víno nám rozpaky zkrátí.

Má láska je tajnou hrou, paní vysněná, paní vzdálená,

má láska je hříšnou hrou, při níž rukávy zbarví se trávou. *medzihra*

3. Ty mě, můj pane, málo znáš, já jsem doufala, že my jméno dáš,
chvíle v náručí – to mně nestačí, pořád to jsou jenom chvíle.

Vím, vím o co chtěl bys hrát, ty chceš ublížit a já milovat,

vím, vím, o co chtěl bys hrát, však mé rukávy zůstanou bílé.

4. Já tě, má paní, málo znal, místo k oltáři jsem tě k lůžku zval,
já líčil pastičku na chtivou šelmičku, laň ale nebudu střílet.

Vím, vím, to se může stát, ale ublížit je též milovat,

vím a vždy budu vzpomínat na tvé rukávy jako sníh bílé.

[Balady](#)

♪ **Indiana** (orig. je v Ddur)
(spievam s kapom 3)

1. Tak se ^Glou^Dčím, ^GIndi^Ca^Gno, ^{G9}
^Gmíchám ^{Emi}radost ^{D C}s hořkos^Gtí, ^C
^Gtak se lou^{D7}čím, ^GIndi^Ca^Gno,
v hlavě ^{Emi}závrať, ^{D C}v srdci ^Gstín. ^C
^GIrská ^Czem je ^{Ami}možná ^Dchudá,
ale ^{Emi}já ti ^{D9}přisa ^{Gh G4}ám,
jsi moc krás^Dna, ^GIndi^Ca^Gno, ^{G9}
^Gdomov ^{Emi}svů^Důj však ^Cjinde^{DC} mám. ^{G, D}
2. Léta práce, léta zraní, léta nálezů a ztrát,
první lásky na počkání, první vzestup a první pád.
Když máš úspěch, lidé žárlí, pak tě začnou pomlouvát
a co mi umřel bratr Charlie, už myslím jen na návrat.
3. Moji známí hlavou krouť, prý na tom jen prodělám,
říkají mi, že jsem blázen, ale já svůj důvod mám.
Žádný z nich u soudu nestál, když jsem hájil kůži svou,
soudce Taylor v očích města zničil rázem pověst mou. *medzihra*
4. Tak se loučím, Indiano, míchám radost s hořkostí,
tak se loučím Indiano, v hlavě závrať, v srdci stín.
Pod lodí už se voda vaří, ale já ti přísahám:
ty jsi zemí stovky tváří, domov svůj však jinde mám.

[Balady](#)

♪ **Cestou z hospody** (orig. je v Ddur)

Až ^Ajednou zase zvesela ^{Emi}z hospody ^Apůjdem,
vezmu si ^{Emi}harmoniku ^Dpřes ka ^Abát
a oblaka se budou ^{Emi}červenat ^Astudem
za ty ^{Emi}písničky, co ^Dbudem hrát. ^A
Až jednou zase v náladě z hospody půjdem,
bude do kroku nám buben znít,
hvězdy začnou blednout na nebi rudém
a my si počkáme až na úsvit.

Ⓜ: Cesta ^{Emi}má se ^Dlíně ^Akroutí,
jak se ^{Emi}žitím ^Dprodí ^Ará
a najednou tu ^{Emi}máme konec ^Apouti,
stáhnou ^{Emi}roletu a ^Dzavřou ^Akrám.

Když tak denně chodím kamenitým polem,
probírám hlušinu a ztrvdlej jíl,
ať se na to dívám horem nebo dolem,
to pro mě nikdy nebyl ten správnej styl. Ⓜ:

Však si odpočinu od tý dřiny věčný,
až dneska svoje ovce dostřihám,
stavím se u jedny pihovaty slečny
a spolu vyrazíme na slušnej flám. Ⓜ:

A někdy je moc nutný nestratit šťávu
a dělat všechno, co si usmyslíš,
a i když si máš o trám rozmlátit hlavu,
předsi se kvůli tomu neskropíš. Ⓜ:

To nejhorší, co vůbec udělat můžeš,
je stratit veškerej svůj mužskej cit,
svou duši navlíct do hovězí kůže
a nechat kamarády, ať jdou samy pít. Ⓜ:

[Balady](#)

♪ **Jennifer Lady** (orig. je v Gdur)
(spievam s kapom 3)

1. Drobně ^Amží a do noci zvon z majáku ^Dlodím zavolal ^Avstříc,
útesy skal ostrých jak nůž už proplou^Evá
Jannifer ^ALady, tak malá jak ^{A7}stín,
má na boku ^Dránu a v plachtoví ^Aklín,
to z pitomý války muži se ^Evrací domů ^Dk nám. ^A
2. Kolik jich šlo a vrací se půl, to bude pláče a po dlaních sůl
a bez tátů synů a bez věna dcer, Bože, co bude dál.
Přestane svítat, až do hrobu dáš
všechn ten smutek, má irská zem,
co platný jsou květy a všechna ta sláva, Bože, co bude dál
3. V srdci úzkost na duši vzdor, myšlenky letí jak potoky z hor,
dokud nám budou poroučet blázni, kde bude svět.
Svobodo drahá, kolik to stojíš,
kolik nás zemře ve válkách jen
až jednou ráno snad vyjdeš jak slunce v jedinej den. 1.

[Balady](#)